

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ

1000 София, ул. “Аксаков” № 21 Телефон: (02) 9859 3759 Факс: (02) 987 7046

23-29-6/27.01.2012 г.

ЗКПО, чл.12, ал.5, т.1

ЗКПО, чл.195, ал.1 и ал. 2

ЗКПО, чл. 201, ал. 1

ЗКПО, чл.202, ал.2

ЗКПО, чл. 26, т. 8 и т. 5

ЗКПО, чл. 27, ал. 1, т. 2

В дирекция ОУИ е постъпило писмено запитване, подадено от Вас, с вх.№ 23-29-6/12.01.2012 г. относно подаване на декларация чл. 201 от *Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)* за удържан и внесен данък при източника, при следната фактическа обстановка:

„И” ЕООД е заемател по силата на сключен договор за паричен заем с чуждестранно лице „ТТрейдинг” Инк. (заемодател), Британски Вирджински острови. „И” ЕООД внася данък при източника 10 %, който данък не е удържан от получателя на дохода.

В тази връзка поставяте въпрос необходимо ли е дружеството - заемател да подаде декларация по чл. 201 от ЗКПО?

Предвид изложеното в запитването и съобразявайки относимата нормативна уредба изразявам следното становище:

Лихвите, начислени от местни юридически лица, в полза на чуждестранни юридически лица, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в Р. България са доход от източник в страната съгласно чл.12, ал.5, т.1 от ЗКПО. Същите подлежат на облагане с данък при източника по чл. 195, ал.1 от ЗКПО, който е окончателен. Данъчната основа за определяне на данъка върху доходите от лихви по чл.195, ал.1 е брутният размер на тези доходи, а данъчната ставка за данъка е 10 на сто. Данъкът по чл.195, ал.1 от ЗКПО се удържа от местните

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ

юридически лица, които начисляват дохода на чуждестранните юридически лица и се внася от платеща на дохода в срока, регламентиран в чл.202, ал.2 от с.з.

Съгласно чл. 201, ал. 1 от ЗКПО лицата, **удържали и внесли данъка** при източника по чл. 195, декларират **това обстоятелство** пред териториалната дирекция на НАП, където е регистриран или подлежи на регистрация платеща на дохода, чрез декларация по образец. Видно е от цитираната разпоредба е, че на деклариране подлежи обстоятелството внасяне на удържания данък.

Според изложените факти в запитването дружеството – заемател внася данъка при източника по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО за своя сметка, в нарушение на изискването да удържи данъка от начисления доход (лихвите), което изискване е поставено в разпоредбите на чл. 195, ал. 2, чл. 201, ал. 1 и чл. 202, ал. 2, т. 2 от закона. В този случай дружеството платец на дохода не подава декларацията по чл. 201 от ЗКПО, тъй като дружеството внася в бюджета данъка, но не го е удържало от дохода на получателя – дружеството заемодател.

Следва да имате предвид, че описаният случай попада в хипотезите на данъчни постоянни разлики, посочени в чл. 26, т. 8 и т. 5 от ЗКПО, а именно:

Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи за данък, който подлежи на удържане при източника и е за сметка на платеща на дохода (чл. 26, т. 8), както и последващите разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на начислен данък по чл. 26, т. 8 (т. 5 от същата норма). На основание чл. 23, ал. 1, т. 1 от ЗКПО за целите на определяне на данъчния финансов резултат, с непризнатите счетоводни разходи – данъчни постоянни разлики се увеличава счетоводния финансов резултат в годината на счетоводното им отчитане.

В заключение ще отбележим, че и счетоводните приходи, възникнали по повод на непризнати за данъчни цели разходи по чл. 26, т. 5 и т. 8 от ЗКПО, не се признават до размера на непризнатите разходи (чл. 27, ал. 1, т. 2), като с непризнатите приходи се намалява счетоводния финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода.